

Zbigniew Kloch

"Komizm i groteska w dramatach Sławomira Mrożka", Ewa Dubowik-Bełkowska, "Zeszyty Naukowe WSP Bydgoszcz". *Studia Filologiczne* z.5, Bydgoszcz 1979 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 23/4 (78), 229

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ DOBIJANKA-WITCZAKOWA Olga: O niektórych polonikach w prasie wiedeńskiej około połowy XIX wieku. "Zeszyty Naukowe UJ" DXXVI. Prace Historycznoliterackie z. 37, Kraków 1979, s. 7-22.

Autorka prezentuje stereotyp Polaka ukształtowany i lansowany przez prasę wiedeńską połowy XIX wieku. Dominują dwa przeciwstawne modele: pijak-oszust i arystokrata - bogaty, odważny, rycerski. W dalszym toku rozważań omówiono wypowiedzi prasowe Konstanta Wurzbacha i Tomasza Franciszka Bratranka, publicystów i uczonych, którzy próbowali przekonstrować owe stereotypy oraz spopularyzować osiągnięcia literatury polskiej.

BP/78/39

I.S.

/II/ DUBOWIK-BELKOWA Ewa: Komizm i groteska w dramatach Sławomira Mrożka. "Zeszyty Naukowe WSP Bydgoszcz". Studia Filologiczne z. 5. Bydgoszcz 1979, s. 138-173.

Artykuł jest próbą odpowiedzi na pytanie o typ komizmu w twórczości Mrożka. W oparciu o sformułowane w literaturze przedmiotu teorie komizmu i groteski omawia autorka sposoby osiągnięcia efektów komicznych w dramatach pisarza, następnie analizuje funkcjonujące tu elementy satyryczne i groteskowe. Komizm u Mrożka tworzony jest głównie w oparciu o słowo i sytuacje komiczne; przeważają dowcipy słowne o mechanizmie ogólnokomicznym, których istota polega na przesadzie, nagromadzeniu lub kontraście. Groteska ewoluuje od postaci tradycyjnej, wykorzystującej kontrastywne zestawienia cech przedmiotów, do form zbliżonych do absurdu i jest przy tym jednym ze sposobów prezentowania lęków współczesnego człowieka.

BP/78/40

Z.K.